

Antiga seu de la Cambra de Comerç i Indústria

PATRIMONI CIUTADÀ En temps de confinament, presentem aquesta casa que també està tancada des de fa catorze anys. Des de 1923 fins al 2006 va ser un edifici d'oficines i serveis, seu de la Cambra Oficial de Comerç i Indústria de Manresa, i just abans de la darrera crisi, es volia adaptar i destinar a habitatges.

Foto: Francesc Rubí.

Presenta la façana principal a la plaça del Pedregar i dues façanes laterals al carrer del Pedregar i al d'en Botí. En realitat, ja era un edifici residencial quan es va construir, la darrera dècada del segle XIX, en estil neoclàssic. La Cambra de Comerç el va refer el 1925, el va fer reformar profundament entre 1945 i 1955 per l'arquitecte Josep Fimat i el va ampliar amb l'adquisició d'un altre edifici del carrer d'en Botí.

La façana principal té una composició acadèmica, amb una marcada simetria en les obertures, sis portes balconeres per cada planta i quatre portals a la planta baixa. Al primer pis, té un sol balcó corregut entre les dues obertures centrals, de més volada que els altres, i les baranes són de ferro. El parament és d'arrebossat amb ciment pintat de color vermellós, que contrasta amb els brancals i llindes de les portes dels balcons, resolts amb pedra, com els emmarcaments i els arcs rebaixats dels portals de la planta baixa. Els tancaments són de persianes de llibret al segon pis, mentre que al primer i a la planta baixa han estat tapats amb obra per evitar una possible ocupació. Entre la segona planta i el terrat, destaca la cornisa de pedra recolzada sobre cartel·les i, just a sobre, Josep Fimat hi va afegir un coronament format per una pèrgola amb grups de dues columnes de fust llis i ordre toscà alineats amb les obertures. Les façanes laterals mantenen l'arrebossat, el cromatisme i el sòcol de pedra, però no la simetria de les obertures. El tractament de les façanes, fruit de la reforma dels anys quaranta i cinquanta, tenia per objectiu unificar formalment un edifici constituït per diferents cases. A l'interior destaca la gran escala circular de peces i barana de balustrada de calcita marró, que pretenia dotar l'interior d'un aire senyorial en un moment de recuperació empresarial al principi del franquisme.

El catàleg de Manresa protegeix l'edifici de manera parcial perquè és una arquitectura neoclàssica molt ben resolta des del punt de vista compositiu i d'encaix amb l'espai urbà del nucli antic, al qual s'afegien nous edificis de caire burgès a principi del segle XX.

PER SABER-NE MÉS:

- CAMPRUBÍ I PLANS, Josep. "Trajectòria d'una Institució. La Cambra de Comerç i Indústria de Manresa, 1906-1990", Cambra de Comerç i Indústria de Manresa, Manresa, 1991.
- RUBÍ I CASALS, Maria Gemma, "Una economia estancada, la represa de la Primera Guerra Mundial i crisi social", a Gemma Rubí i Lluís Virós, "La Cambra de Comerç i Indústria de Manresa. Cent anys d'impuls econòmic, 1906-2006", Cambra de Comerç i Indústria de Manresa i Angle Editorial, Manresa, 2006.